

N:o 201.

Af Herr P. Andersson: Om kronobrefbäringsskyldighetens öfvertagande af Staten m m.

Uti så väl inom Bondeståndet aflåten motion vid 1865 års riksdag, N:o 93, som uti Riksdagens Andra Kammare vid 1867 års riksdag, N:o 226, har jag på mina kommittenters begäran anhållit om Riksdagens medverkan till kronobrefbäringsskyldighetens skiljande från kronoskattejorden, hvars innehafvare äro skyldige utgöra detta onus, och i stället öfvertagas af Staten; men detta förslag, ehuru i min tanke både billigt och rättvist, vann ej Riksdagens bifall. Detta förhållande föranledde mig, för att vinna den ändring i nu gällande stadgar för kronobrefbäringsskyldigheten, att icke detta för vissa orter högst betungande onus skall ensamt vidlåda kronoskattejorden, sistlidne riksdag, uti motionen N:o 275, anhålla om Riksdagens bifall, det denna skyldighet och dermed förenade kostnader måtte utgå efter samma grunder som kommunalutskylder. Äfven detta förslag ansågs icke lämpligt. Detta oakadt hafva mina kommittenter, med uttalande af den åsigt att Staten bör om icke helt och hållet öfvertaga kronobrefbäringen, åtminstone lemna de provinser, som dermed äro hårdast betungade, skäligt bidrag, likaväl som sådant blifvit beviljad de mest betungade reservskjutsskyldige, ålagt mig förnya anspråken i detta afseende. Jag får alltså min pligt likmätigt, med åberopande af de motiver som uti berörda motioner blifvit anförda, för Riksdagen föreslå, det Riksdagen för sin del beslutar och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhåller:

att kronobrefbäringsskyldigheten skiljes från kronoskattejorden och öfvertages af Staten, eller i den händelse sådant anses medföra för Staten allt för stora olägenheter och kostnader, Staten i så fall måtte, åtminstone till de distrikt, som till följd af lokalförhållanden icke med postdiligerser eller postföring annorledes hafva någon lindring i denna börda, och således jemförelsevis med dem, som ega dessa förmåner, hårdt betungade lemna skäligt bidrag i förhållande till kostnadernas större eller mindre belopp.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 24 Januari 1869.

P. Andersson.